

INHOUD

PNP-OVV weekenduitstap Duitsland 7 & 8 november 2009

Een uitgave van P&P Orchids.

Niets uit deze publicatie mag op enigerlei wijze worden overgenomen zonder uitdrukkelijke toestemming van de uitgever. Het verlenen van toestemming tot publicatie strekt zich tevens uit tot het in enige vorm elektronisch beschikbaar stellen. Hoewel aan deze publicatie uiterste zorg is besteed, aanvaarden de uitgever noch de redactie enige aansprakelijkheid voor schade ontstaan door eventuele fouten en/ of onvolkomenheden in deze uitgave.

Uitstap in het weekend van 7 en 8 november 2009

Joke Leysen & Patrick Mannens

Voor eerst zou ik graag Wim en Jaqueline in de bloemekes willen zetten met hun te bedanken voor deze uitzonderlijk goed georganiseerde uitstap!

Ik neem aan dat het niet simpel is geweest om voor zo'n grote groep iets te regelen zoals natuurlijk de bezoeken aan de kwekers, het overnachten, de botanische tuin (geleid door een gids) en het eten.

Wim en Jacqueline De Groot namen zoals gezegd het initiatief, Maggy en Patrick sprongen op de kar en al sinds het voorjaar waren ze op zoek naar een groepje Orchideeënthousiasten om een trip naar Duitse kwekers te maken.

Aanvankelijk wilden we naar Dreesden, naar de European Orchid Conference. Maar wegens te ver en te duur, wijzigde de bestemming. Wim had iets heel anders uitgewerkt.

Schwerter- & Roëllke Orchideenzucht, op zaterdag en de 'Berggarten' in Herrenhausen-hannover en Popow-orchids op zondag. De groep zou tenslotte 20 man sterk worden.

Het volgende verhaal is zoals dit weekend is beleefd door Joke, hier en daar wat aangevuld door Phal-Patrick. [...]

7 November 2009, héél vroeg in de morgen werd er op verschillende plaatsen een carpool georganiseerd.

Om tot bij onze eerste rendez-vous te geraken, deed Angrek beroep op zijn intelligente GPS.

Maar hij had een beetje last van dikke vingers, we steken het maar op het vroege uurtje.

Onderweg in de auto hebben we (Phal, Angrek, Marleen en ik) over verschillende onderwerpen gepraat.

Het ging over de mexicaanse griep, de betwijfelde zindelijkheid van de P's, plantjes en toeters en bellen.

Angrek had een CD samengesteld met allerlei foute nummers op, maar die is nog niet van pas gekomen door het deskundig gekakel in de auto op weg naar onze eerste bijeenkomst plaats.

In Nederland stonden ze op ons te wachten met een tas koffie. Over de sfeer was natuurlijk geen twijfel, de groep vloeyde mooi ineen. De meesten kenden elkaar wel, maar toch is het leuk om even nieuwe gezichten te leren kennen.

Wim, de organisator van deze trip, hield hier even halt om te melden dat sommige pin machines het niet deden, maar vlak bij onze overnachtingsplaats was een pin mogelijkheid.

Phal haalde zijn zakgeld boven die hij van zijn Martinneke had meegekregen, wel geteld 60 centjes.

Onderweg naar Schwerter kwamen de anekdotes boven. Weer werd er gekakeld over dunne worstjes en kleine pannenkoekjes. [Wie er niet bij was zal dit wel niet begrijpen]

Eenmaal aangekomen bij ons eerste bezoek werden we onthaald door de heerlijke geur van warme wafels, lekkere koffie en nog meer van dat zoets. Tijdens de opendeurdag worden er koek en koffie verkocht ten voordele van de nabije 'kindergarten'.

Binnen in de serres was er meer dan voldoende tijd voorzien om rond te neuzen tussen al die plantjes. Het aanbod was weer niet te onderschatten, van zaailingen tot volwassen planten. Voor elk wat wils.

Na enkele uurtjes had iedereen zijn lijstjes kunnen inkorten of net kunnen verlengen.

Je moet zelf maar zien wat zo'n uitstap met je doet.

Rond de middag zijn we met zijn allen weer de auto's in gesprongen op weg naar Röllke.

Onderweg reden we langs Bielefeld. Al gauw werd er Billenveld van gemaakt. Volgens Phal de mooiste plek op de aarde tijdens de zomer.

Tijdens deze verplaatsing werden er verschillende anekdotes boven gehaald van kennissen die op reis waren geweest met alle gekke ervaringen tot gevolg. Natuurlijk ging het ook weer over plantjes, plantjes, plantjes en nog eens plantjes.

Op marktplaatsen en drukke ontmoetingsplaatsen, vlogen de condoom automaten rond je oren. Gewoon leuk om te zien. Er zaten verschillende merken in van groot naar klein, keuze zat voor diegene die hun portefeuille thuis vergeten bij te vullen zijn.

Bij onze aankomst bij Röllke werden we hartelijk ontvangen met een glimlach en een handdruk. In de cafetaria kon je genieten van een drankje en een hapje. Verschillende soorten taart stonden klaar om op je bord te belanden voor heel degelijke prijzen.

Er waren verschillende "kwekertjes" die hun planten aanboden. Iedereen had er een aantal vierkante meter gekregen om hun moois te tonen.

Verschillende serres te doen, een voordracht te volgen, een bezoek aan het laboratorium, even rusten in de cafetaria en weer de serres induikelen. Ik denk wel dat dit het schema was van iedereen in de groep.

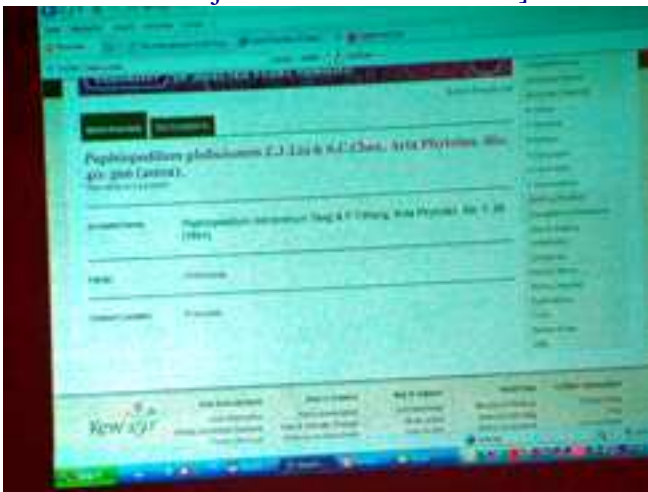

Sommige planten waren spot goedkoop, maar natuurlijk waren er ook planten die een prijskaartje droegen waar men wilde nachtmerries van krijgt! Zoals bijvoorbeeld; een Cattleya Doweana voor het luttele bedrag van 120 tot 135 euro, een Cattleya Maxima coerulea

voor de weggeefprijs van een 400-tal eurootjes, een Laelia Pumela voor de spotprijs van 300 euro. Tot slot vermeld ik een Anguloa Clowesii voor het bedrag van 15 euro (naar het schijnt een spot prijsje).

[Er vond net ook een vergadering plaats van een lokale DOG-kring. Het onderwerp; *Paphiopedilum micrathum* (*P.globulosum*). En ze gebruikten als richtlijn de KEW-list.

Enigsinds tot mijn verbazing 'De Duitse faam om eigen bedrijven, instituten en richtlijnen voor te seken in acht genomen.' Anderzijds vond ik het wel leuk wetende dat we op onze site ook de KEW-list als 'bijbel' beschouwen. Phal]

Toen iedereen voldaan was, werd het tijd om te verzamelen, we zijn aansluitend richting hotel gereden. Wim had ervoor gezorgd dat de overnachtingsplaatsen vlakbij lagen. We hadden afgesproken rond 19.00 uur om met z'n allen in hotel Furlbachtal een lekkere warme maaltijd te nemen. Toen de spijskaarten werden uitgedeeld, kon iedereen kiezen waarin hij/zij zin had.

Met een drankje erbij en een bord gevuld met lekkers werd er gezellig nagekletst en foto's werden uitgewisseld.

Volgens Angrek kreeg hij konijnenkost. Iedereen kreeg een bordje met een rauwkostje, wachtende op de warme maaltijd. Vermoeid van de rijkelijk gevulde eerste dag, begon iedereen zich naar de kamers te begeven. Er werd nog een beetje bij gekletst over vanalles en nog wat.

De volgende morgen kwamen we weer in het hotelletje bij elkaar om een ontbijt te nemen. Er waren warme broodjes voorzien met verschillende soorten beleg. Voor iedereen stond er een eitje op het bord, koffie en fruitsap à volanti.

Sommigen onder ons waren al wel op, maar nog niet wakker. Er werd een gebedje gebeden dat de dag bloemrijk mag wezen voor iedereen. [Overigens dat heb ik gemist]

Er was ook een mogelijkheid om een lunchpakketje te maken. Op weg naar onze volgende halte, de botanische tuin. Iedereen die een GPS had, kreeg een andere route beschreven. Daar we met verschillende auto's waren, was het moeilijk om elkaar te volgen. De parkeerwachster van de botanische tuin was volgens ons met het verkeerde been uit het bed gestapt, ze had zeker en vast er geen vriendelijk snoetje op staan.

Na een beetje getefoneer, vonden we elkaar terug aan de ingang van onze bezoekplaats. Voor een democratische prijs van 2 euro per persoon mochten we het domein binnen.

Daar werden we onthaald door een gids die ons begeleidde tot de privé serres van dit domein. Deze serres zijn niet toegankelijk voor het publiek. Hij vroeg ons wel om onze handtassen en jassen uit te doen omdat de doorgang tussen de plantenrekken niet zo breed was.

Ook hier zijn enorm veel foto's getrokken. Normaal gezien staan hier de planten op hun bloei te wachten om daarna in vol ornaat naar de showserre te gaan. Maar alleen al om alle bloeibare exemplaren te tonen aan het publiek, zullen ze wel enkele serres mogen bijzetten.

Het was niet normaal hoeveel planten op die oppervlakte bij elkaar stonden. De pracht glunderde langs alle kanten.

We kregen ruim de tijd om alles eens goed te bekijken en om fotootjes te nemen. Ook vele namen staan nu extra bij op onze befaamde “verlanglijstjes”.

Van de ene serre naar de andere, het volgende gebouw in, een sanitair stopje, en weer de volgende serre in.

Onze gids gaf uitleg waar nodig was en als je iets opmerkte, mocht je het hem vragen en kreeg je een uitleg over hun reilen en zeilen.

Zo kregen we (Wim) enige praktische informatie mee:

- Het product wat op mexifern lijkt is Muehlenbeckia en verkrijgbaar bij de AVEBE.
- In de warme kas is de nachttemp. 19 en overdag 23 gr.
- Ventilatie via interval
- Bemesting in de winter tot 200µs, fijn wortelende planten zuiver water, in de zomer tot 500µs. Dit zit in het sproeiwater bij iedere watergift.
- Bemesten wordt gedaan met Wuxal super. (let op: deze stoffen bestaan uit meer dan alleen zouten). De bekende petersmesten worden niet gebruikt.
- Bestrijdingsmiddelen worden wel (preventief) ca. 5x p. jaar gebruikt, maar alleen chemische omdat biologisch te veel neveneffecten geeft

We besloten onze rondleiding na een kort bezoek aan de show-serre, die voor het 'gewone' publiek toegankelijk is. Werner Schmitt werd bedankt en kreeg echte Belgische pralines en een fles Hasseltse Jenever.

Anoectochilus species

Rond 13.00 uur, zijn we vertrokken, richting Popow. Iedereen had nog snel een broodje achter de kiezen geduwd en de kelen gesmeerd.

Eltroplectris roseo-alba

Tijdens de rit had Angrek zijn CD'tje boven gehaald en op de sfeer met Frans Bauer en Village People begaven we ons richting Popow. De GPS gaf ons een rare route aan, recht het centrum in. Toen Angrek er nimmer naar luisterde, zweeg ook zijn madam. Maar eens op de autosnelweg, kwam er weer klank uit en leidde ze ons verder.

Het was wel een ritje. Ook nu weer werd er leutig gepraat en gelachen.

Hmmm, in het midden van het centrum, geen serres te zien, en toch waren we op het juiste adres. Al gauw bleek dat de serres van Popow gecamoufleerd waren door begroeide muren met klimop. Hier en daar scheen een beetje licht door de begroeiing.

Eens binnen, kregen we ruim de tijd om rond te neuzen. Het nadeel was wel dat er nergens naamkaartjes bijstonden of prijzen. We moesten het dus maar vragen. Ook hier weer een reuze aanbod van zaailingen tot volwassen planten.

Er was koffie voorzien met een koekje, voor diegenen die er zin in hadden.

Een beetje later in de namiddag had iedereen zijn keuze gemaakt en mochten we beginnen aanschuiven om onze nieuwe bewoners te laten opschrijven en om hen te betalen. Er werd ook meteen een naamkaartje voorzien.

Phragmipedium kovachii

Telipogon species

Corybas pictus

Pleurophallis species

Angraecum species

Phalaenopsis maculata

We hadden een klein centje bij elkaar gelegd om Wim te bedanken voor zijn inspanningen. Hij had een *Encyclia Citrina* gekozen voor hem, maar we hadden een grotere genomen en hem deze cadeau gedaan. Paul Noben had de eer om Wim te bedanken van ons allen. Leuk toch?!

Omdat de trip huiswaarts nog enkele uren in beslag nemen, zijn we er maar niet te laat aan begonnen. Alle geluk blijkt later. We zijn er in een lange file terecht gekomen. Volgens de GPS mochten we regelmatig een denkbeeldige afslag nemen of gewoon links omkeer maken, niet zo aan te raden als men vangrails heeft langs beide kanten.

Tijdens de terugweg speelde wel Angreks foute CD. We stopten nog even voor een maaltijd en hebben we zo ons geamuseerd en autoplakkers gelezen.

Voor diegenen die erbij waren, was het geslaagd! Voor diegenen die het gemist hebben, volgende keer beter!

